

for at være virkelig udgivne. Dette er en meget betydelig Sum, og det fordrer i mine Tanker en alvorlig Overveielse, ikke blot om den lovgivende Magt vil gaae ind paa at bevilge en saadan Sum, om den lovgivende Magt anseer det for ønskeligt at fremme Jernbanerne i Sjælland overeensstemmende med en saadan Plan — jeg for mit Vedkommende tager ikke i Betænkning at udtale, at jeg haade anseer det for hensigtsmæssigt at arbejde i denne Retning, og at jeg heller ingenlunde anseer det for at overstige Statens finansielle Kræfter at arbejde temmelig raft i denne Retning, — men ogsaa om det vil gaae an at arbejde saa raft, som af den høitærede Indenrigsminister deels er foreslaaet at gaae frem, deels er stillet i Udsigt, at Regjeringen fremdeles vil gaae frem. Om dette sidste vil være rigtigt, forekommer mig at være noget tvivlsomt. Vi kunne nemlig ikke forbylde for os selv, at de Penge, hvormed vi skulle iværksætte saadanne Foretagender, hovedsagelig maae søges hos os selv. Vi kunne maaskee til en given Tid ved fordeelagtige Contracter, hensigtsmæssige Stipulationer ligeoverfor Udlandet fikke os en Afsetning i Diebliffet af Værdipapirer, som tilskyndende gaae til Udlandet, men vi maae ikke glemme, mine Herrer, at det er en almindelig Erfaring ogsaa i andre Lande, men isærdeles i et saa lille Land som Danmark, hvis Papirer, naaget den store Credit, vi med Frihed nyde i Udlandet, dog ikke ere meget bekjendte, ialtsald med en enkelt Undtagelse, at saadanne Summer tilsidst vende tilbage til Landet selv, og at det er Landets egne materielle Kræfter, som skulle bestrive deres Udredelse. Nu har jeg megen Tillid til vore materielle Kræfters Betydning, og meget Haab om deres helbige Udvikling; jeg troer, at det er en af de Retninger, i hvilke Krigen maaskee har tilspøiet os mindst Skade, at vi have faaet en nogenlunde taalelig finansiell Opgjørelse, og at vore materielle Kræfter ikke ere lammede, men deraf følger ikke, at vi jo med en vis Grad af Forsigtighed skulle stride til at trække Vexler paa de materielle Kræfter. Det kunde gjerne være, at vi overvurderede Landets Evne til at fordøje saadanne Foretagender, i Særdeleshed naar vi tage i Betragt-

ning, at samtidig med deres Udførelse vil der være at søge Penge til andre Foretagender, som tildeels allerede ere bekjendte, og vi kunne være visse paa, at der vil fremkomme flere, som ville findes ligesaa nødvendige som disse, og som, om de end ikke ville gjøre Krav paa Statens Medvirkning, dog ganske sikkert ville gjøre Krav paa de statteholdende Borgeres, de capitalopsparende Borgeres Medvirkning. De Herrer ville see, at der efter den Overfagt, jeg her har tilladt mig at skizzere — jeg er ikke i Besiddelse af Materiale til at gjøre mere end skizzere — vil blive Spørgsmaal om til de Anlæg, der endnu i næste Finantsaar efter Finantslovsforslagets Indstilling i saa Henseende skulle udføres, og til den Bane, der nu foreslaaes af den høitærede Minister, samt til dem, der fremdeles stilles i Udsigt, at anvende meget betydelige Summer, hvoraf nogle ville kræves i en nær Fremtid. Den høitærede Minister begjærer ifølge dette Lovforslag omtrent 5 Millioner, og der vil desuden være forstjelligartede Udgifter, som ikke ligesom her ere bragte med i Anslag, der ville bringe Summen nærmere til 5½ Millioner. Der kræves endvidere et Par Millioner til Fuldførelsen af Jernbanenettet efter Loven af 1861 i næste Finantsaar, og samtidig dermed, altsaa med Anvendelse af et Beløb af omtrent 7 Millioner, forestaaer der en anden Opfordring til Landets materielle Kræfter, som heller ikke er ringe, og som er i fuld Overeensstemmelse med Rigsdagens og navnlig Folkethingets Ansuelser om denne Sag. Det er de Herrer bekjendt, at der er Spørgsmaal om Udvidelsen af det sjællandske Jernbanenet, og det vil fremdeles være i de Herrerens Erindring, at man blev staaende ved den Tanke om muligt at disponere det sjællandske Jernbaneselskab til at paatage sig dette, og jeg haaber, at den Generalforsamling, der skal afholdes af Selskabets Actionairer næstkommende Onsdag, skal føre til, at Selskabet paatager sig at fuldføre Jernbanenettet sydpaa paa den Maade, hvorpaa den lovgivende Magt nu engang er bleven staaende ved denne Sag, som den under de givne Forhold hensigtsmæssigste; men dertil, mine Herrer, vil udfordres 5 Millioner. Disse 5 Millioner tages ikke af Jernbaneselskabets Komme, det er ikke